

Sygn. akt VPz 50/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa C. T.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o odszkodowanie, odprawę pieniężną

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 3 września 2013 roku sygn. akt IV P 200/13

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, iż zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej dalszą kwotę 1 500 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w III punkcie wyroku z dnia 3 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy po oddaleniu powództwa w zakresie żądania zasądzenia odszkodowania i umorzeniu postępowania w zakresie odprawy pieniężnej zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, nie obciążając powoda dalszymi kosztami procesu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach jako jego podstawę wskazał art. 98 w zw. z art. 102 kpc oraz §12 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Stwierdził, iż minimalne koszty zastępstwa procesowego przy wartości żądania pozwu wynoszą 1 800 zł. Sąd stosując przepis art. 102 kpc zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej jedynie część kosztów w kwocie 300 zł, mając na uwadze jego trudną sytuację finansową. Powód jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych. Dochody jego żony również nie są wysokie. Roszczenie powoda zostało wprawdzie oddalone jednak

Sąd miał na uwadze, że częściowa wypłata odprawy pieniężnej nastąpiła już po wytoczeniu powództwa, zatem w tym zakresie było ono zasadne.

Powyższe rozstrzygnięcie o kosztach w części o nieobciążeniu powoda kosztami zastępstwa procesowego ponad kwotę 300 zł zaskarżyła zażaleniem strona pozwana wnosząc o zasądzenie od powoda na jej rzecz z tego tytułu dalszej kwoty 1 500 zł i kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia strona pozwana wskazywała, iż reprezentującemu ją pełnomocnikowi musiała zapłacić wynagrodzenie według stawki minimalnej w kwocie 1 800 zł. Zasądzając tytułem zwrotu kwotę jedynie 300 zł Sąd nie badał sytuacji majątkowej powoda i bezpodstawnie przyjął, iż jest ona trudna. Powód wskazując, że utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych, a jego żona osiąga niskie zarobki nie określił ich wysokości. Nadto powodowi wypłacono kwotę ponad 6 000 zł tytułem odprawy pieniężnej.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie. Podniósł, iż pozostaje w trudnej sytuacji materialnej. Otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 673, 25 zł zaś żona otrzymuje zasiłek przedemerytalny w wysokości 983, 52 zł, koszt utrzymania mieszkania waha się w granicach od ponad 400 zł do ponad 600 zł w zależności od pory roku. Spłaca również kredyt którego rata miesięczna wynosi około 500 zł miesięcznie. Otrzymałą w ratach odprawę zużył na bieżące potrzeby.

Sąd Okręgowy zważył:

Będący podstawą rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa art. 102 kpc ustanawia zasadę słuszności, stanowiącą odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającej stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy sądowi.

Sama tylko sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów nie stanowi podstawy zwolnienia – na podstawie art. 102 kpc – z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi (por. postanowienie SA w Katowicach z 2013.07.19, IACa 310/13). Osoba, która nie dysponuje wystarczającymi środkami powinna w sposób jeszcze bardziej rozsądny nimi gospodarować i wystrzegać się wywodzenia roszczeń o charakterze irracjonalnym. Z drugiej strony uczestnik procesu nie może być pozbawiony kosztów należnych mu i wydatkowanych tylko dlatego, że przeciwnik wnoszący nieuzasadnione roszczenia jest w trudnej sytuacji finansowej (wyrok SA w Gdańsku z 9.05.2013, III APA 1/13).

Wynikające z wskazanych wyżej orzeczeń poglądy Sąd Okręgowy w Legnicy podziela.

Sytuacja finansowa powoda i jego żony rzeczywiście nie jest wystarczająco dobra. Jednakże zarówno on jak i jego żona posiadają stały dochód. W sprawie nie wystąpiły szczególne okoliczności uzasadniające zastosowanie przewidzianego art. 102 odstępstwa od zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 kpc).

Zgłoszone przez powoda żądanie składało się z trzech części. Istotnym jest, iż na wysokość należnych stronie pozwanej kosztów zastępstwa prawnego zasadniczy wpływ miała ta jego część w której powód domagał się odszkodowania za poniesione straty materialne. To mające zasadniczy wpływ na koszty zastępstwa prawnego żądanie było natomiast zupełnie bezpodstawne i nieuzasadnione, zgłoszone bez należytej rozwagi. Jego zgłoszenie do Sądu spowodowało jednak konieczność podjęcia obrony przez stronę pozwaną, która mogła w tym celu skorzystać z pomocy zawodowego pełnomocnika. Koszty jego zaangażowania stanowią niezbędne koszty procesu (art. 98 §3 kpc) podlegające zwrotowi w razie wygrania sprawy. Taka sytuacja zaistniała w rozpoznawanej sprawie. Na skutek podjętej przez stronę pozwaną obrony powód sprawę przegrał. Z tego tytułu zobowiązany jest zwrócić stronie pozwanej koszty zastępstwa

procesowego w minimalnej przewidzianej przez przepisy, a prawidłowo ustalonej przez Sąd Rejonowy wysokości 1 800 zł.

Na jej wysokość nie miało wpływu zasadne w chwili wytoczenia powództwa roszczenie o zapłatę części odprawy przysługującej powodowi z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 386 §1 kpc orzeczono jak w punkcie I postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc, §6 pkt 2, §12 ust. 1 pkt 2, §13 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.